

Către: Andrian GAVRILIȚA, Ministru al Finanțelor
Copie: Olga GOLBAN, Director al Serviciului Fiscal de Stat

Nr. 96 din 14 iulie 2026

Ref.: Solicitare repetată de clarificare privind tratamentul fiscal al provizioanelor OCN în contextul aplicării IFRS 9 și al modificărilor art. 31 din Codul fiscal începând cu anul 2025

Stimate Domnule Ministru,
Stimată Doamnă Director,

Vă salutăm din numele Asociației Patronale „Camera de Comerț Americană din Moldova” (în continuare „AmCham Moldova”).

Prin prezenta, vă adresăm o **solicitare repetată** de clarificare oficială privind tratamentul fiscal aplicabil în anul 2025 pentru organizațiile de creditare nebanară (OCN), urmare a răspunsului primit la [solicitarea inițială](#).

1. Context normativ relevant

1.1 În scrisoarea dvs. ați făcut o distincție clară între:

- metoda de evidență contabilă (SNC vs. IFRS), reglementată de Legea nr. 287/2017 și de IFRS; și
- metoda de calcul a bazei fiscale pentru reducerile de pierderi la active și angajamente condiționale, reglementată de art. 31 și art. 44 din Codul fiscal.

Considerăm această distincție corectă și utilă. Suntem de acord că trecerea OCN de la provizioane conform reglementărilor BNM/CNPF (art. 31 alin. (4) în redacția anterioară) la reduceri pentru pierderi calculate conform IFRS 9 (art. 31 alin. (3) în vigoare din 01.01.2025) reprezintă, în mod predominant, o **schimbare de metodă de calcul în scopuri fiscale**, nu o tranziție contabilă SNC → IFRS.

1.2 Codul fiscal permite, prin art. 44 alin. (7), utilizarea metodelor bazate pe SNC și IFRS în scopuri fiscale, în măsura în care acestea nu contravin Titlului II, iar alin. (8) reglementează în mod expres corectările necesare la schimbarea metodei, astfel încât „nici un articol să nu fie omis sau să se repete”.

1.3 Totodată, art. 31 alin. (3) și (4) disting clar între:

- OCN care deduc reducerile pentru pierderi la active și angajamente condiționale calculate conform IFRS (alin. (3)); și
- OCN care continuă să deducă provizioane în limita celor calculate conform regulamentelor BNM, dacă țin evidența conform SNC (alin. (4)).

2. Punctul de divergență: natura diferențelor la 01.01.2025

Ne preocupă însă concluzia din scrisoarea dvs. potrivit căreia:

„diferențele apărute până la 01.01.2025 (...) nu pot fi deduse și declarate într-o altă perioadă fiscală decât în cea în care au fost calculate, reieșind din prevederile art. 44 alin. (3)”.

Document semnat electronic. Pentru verificarea semnăturii a se accesa: <https://msign.gov.md>

În practică, această concluzie:

- transformă diferențele dintre provizioanele IFRS 9 și provizioanele admise fiscal până la 31.12.2024 în **diferențe permanente**, deși în IFRS (IAS 12) ele au fost tratate ca **diferențe temporare** și au generat active/datorii privind impozitul amânat;
- obligă OCN să derecunoască activele de impozit amânat aferente acestor diferențe, cu impact negativ asupra rezultatului și capitalurilor, fără ca acest efect să fie însoțit de un mecanism de recunoaștere fiscală ulterioară, tocmai când Codul fiscal (art. 31 alin. (3)) permite utilizarea IFRS 9 în scopuri fiscale.

Din perspectiva IAS 12, diferențele temporare sunt acele diferențe dintre valoarea contabilă a unui activ (netă de ECL IFRS 9) și baza sa fiscală (netă de provizioane deductibile), care se vor reversa în perioadele viitoare prin sume impozabile sau deductibile în momentul recuperării sau decontării activului/datoriei. În cazul nostru, modificarea art. 31 alin. (3) creează tocmai cadrul pentru această reversare.

3. Exemplu numeric – casarea unui credit în 2025

Pentru claritate, prezentăm un exemplu simplificat, în linie cu situațiile din scrisoarea noastră inițială.

3.1 OCN 1 aplică IFRS în contabilitate și a decis să aplice IFRS în scopuri fiscale conform prevederilor din art 31 alin (3).

Situația la 31.12.2024:

- Împrumut brut către client PF: 1.000.000 MDL
- Clasificare prudentțială BNM: Categoria D
- Clasificare IFRS 9: Stage 3

a) În contabilitate (IFRS 9 – ECL):

- Valoare brută credit: 1.000.000 MDL
- Ajustare pentru pierderi așteptate (ECL, „provizion IFRS 9”): 850.000 MDL
- Valoare contabilă netă: 150.000 MDL

b) În scopuri fiscale până la 31.12.2024 (art. 31 alin. (4) vechi – BNM):

Regimul BNM pentru Categoria D: provizion deductibil de 60%:

- Valoare brută credit: 1.000.000 MDL
- Provizion fiscal BNM: 600.000 MDL (cheltuială deductibilă fiscal)
- „Valoare netă fiscală” (baza fiscală): 400.000 MDL

Diferența la 31.12.2024 între IFRS 9 și fiscal (BNM):

- Provizion IFRS 9: 850.000 MDL
- Provizion dedus fiscal: 600.000 MDL
- **Diferență („stoc” la 01.01.2025): 250.000 MDL**

Acești 250.000 MDL reprezintă pierdere de credit recunoscută contabil (ECL IFRS 9), dar nededusă fiscal la 31.12.2024. Din perspectiva IAS 12, această diferență este **temporară și deductibilă**: ea ar trebui să genereze sume deductibile în perioadele viitoare, odată ce Codul fiscal permite utilizarea IFRS 9.

Document semnat electronic. Pentru verificarea semnăturii a se accesa: <https://msign.gov.md>

Evenimente în 2025 – creșterea ECL la 100% și casarea:

În 2025:

- ECL se majorează de la 850.000 la 1.000.000 MDL (cheltuială IFRS suplimentară: 150.000 MDL);
- creditul este casat integral, utilizând provizionul IFRS în sumă de 1.000.000 MDL.

Pierdere economică totală este clară: **1.000.000 MDL**.

3.2 OCN 2 aplică IFRS în contabilitate și a decis să continue aplicarea provizioanelor conform regulamentelor BNM, în baza art. 31 alin. (4).

Presupunem aceeași situație la 31.12.2024:

- Împrumut brut: 1.000.000 MDL
- Categoria D BNM – provizion prudential 60%: 600.000 MDL
- Stage 3 IFRS 9 – ECL: 850.000 MDL

În 2025, din punct de vedere prudent, creditul este reclasificat în **Categoria E**, iar provizionul prudential BNM devine 100%:

- Provizion BNM 2025: 1.000.000 MDL
- Creștere prudentială față de 2024: +400.000 MDL (de la 600.000 la 1.000.000)

Pierdere economică totală este, din nou, **1.000.000 MDL** (credit pierdut integral).

În regim contabil:

- OCN 1 (IFRS 9 și fiscal IFRS 9) recunoaște în P&L 2025 doar creșterea ECL de la 850.000 la 1.000.000 MDL (150.000 MDL), restul ECL fiind constituit anterior; casarea se face prin provizionul IFRS.
- OCN 2 (fiscal BNM) recunoaște în P&L 2025 creșterea provizionului BNM de la 600.000 la 1.000.000 MDL (400.000 MDL), casarea creditului având loc după constituirea provizionului de 100%.

Dacă interpretarea actuală se menține:

- OCN 1 va avea deductibilă fiscal doar cheltuiala IFRS curentă din 2025 (150.000 MDL), iar diferența istorică de 250.000 MDL („IFRS 9 > BNM” la 31.12.2024) rămâne permanent nedeductibilă;
- OCN 2 va avea deductibilă fiscal, conform art. 31 alin. (4), creșterea provizionului BNM de 400.000 MDL în 2025 și, în final, pierdere totală de 1.000.000 MDL va fi acoperită prin provizioane deductibile.

În consecință, pentru **două OCN-uri cu același credit, aceeași pierdere economică (1.000.000 MDL) și aceeași clasificare prudentială (Categoria E – 100%)**, tratamentul fiscal ar deveni diferit:

- OCN 1 ar deduce, în final, doar 750.000 MDL (600.000 până în 2024 + 150.000 în 2025);
- OCN 2 ar deduce, în final, 1.000.000 MDL (600.000 până în 2024 + 400.000 în 2025).

Considerăm că această asimetrie contravine atât principiului de echitate (art. 6 alin. (8) lit. c)), cât și celui de neutralitate (art. 6 alin. (8) lit. a)): **tranzacția economică și prudentială este identică, prin urmare tratamentul fiscal ar trebui să fie identic**, indiferent dacă OCN a optat pentru IFRS 9 sau pentru BNM ca bază fiscală.

Document semnat electronic. Pentru verificarea semnăturii a se accesa: <https://msign.gov.md>

3.3 Sintetizarea celor două scenarii

Scenariul A – diferența de 250.000 MDL rămâne definitiv nedeductibilă:

- Deduceri fiscale 201X–2024 (regim BNM): 600.000 MDL
- Deducere fiscală în 2025 (cheltuiala IFRS curentă): 150.000 MDL

Total cheltuieli deductibile fiscal: **600.000 + 150.000 = 750.000 MDL**, deși pierderea economică este 1.000.000 MDL.

Din punct de vedere al bazei fiscale:

- 31.12.2024: baza fiscală 400.000 MDL (1.000.000 – 600.000);
- în 2025 deducem doar 150.000 MDL → baza fiscală „teoretică” 250.000 MDL;
- credit casat integral, fără recuperări → rămâne un „rest” de 250.000 MDL care dispare din bilanț fără să fi fost vreodată deductibil.

Din punct de vedere economic și fiscal, această situație echivalează cu a spune că 25% din pierderea creditului este permanent nedeductibilă, fără ca Codul fiscal să prevadă explicit un astfel de tratament pentru pierderile reale din credite.

Scenariul B – diferența de 250.000 MDL este tratată ca diferență de trecere și devine deductibilă după 2025:

- Deduceri fiscale 201X–2024 (regim BNM): 600.000 MDL
- Deducere suplimentară în 2025 pentru „stocul” IFRS 9 nededus (850.000 – 600.000): 250.000 MDL
- Deducere în 2025 pentru creșterea curentă ECL IFRS (de la 850.000 la 1.000.000): 150.000 MDL

Total cheltuieli deductibile fiscal devin: **600.000 + 250.000 + 150.000 = 1.000.000 MDL**, identic cu pierderea economică.

În acest scenariu:

- diferența de 250.000 MDL își păstrează natura de **diferență temporară**, fiind recunoscută ca impozit amânat la 31.12.2024 și transformată în impozit curent (cheltuială deductibilă) în 2025;
- simetria IFRS 9 – IAS 12 – Cod fiscal este respectată;
- nu se acordă nicio „facilitate” fiscală peste pierderea economică reală, ci doar se aliniază totalul cheltuielilor deductibile cu pierderea efectivă.

4. Venituri din reversarea provizioanelor și art. 20 lit. z¹⁷

În plus față de cele de mai sus, considerăm important să subliniem prevederile art. 18 lit. f¹/f² și art. 20 lit. z¹⁷ din Codul fiscal:

- art. 18 lit. f¹/f² includ în venitul brut diminuările reducerilor pentru pierderi la active și angajamente condiționale, respectiv diminuările provizioanelor pentru pierderi la împrumuturi și leasing, în măsura în care acestea sunt reversări ale unor cheltuieli deductibile;
- art. 20 lit. z¹⁷ prevede expres că **venitul din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-au acordat deduceri în scopuri fiscale nu se include în venitul brut** (este neimpozabil).

Din această combinație rezultă un principiu de simetrie deja consacrat în Cod:

Document semnat electronic. Pentru verificarea semnăturii a se accesa: <https://msign.gov.md>

- dacă o cheltuială/provizion **nu a fost deductibilă fiscal**, venitul din reversarea ei este neimpozabil;
- dacă o cheltuială/provizion **a fost sau devine deductibilă**, reversările aferente devin venit impozabil.

Aplicat la IFRS 9:

- dacă porțiunea „IFRS 9 > BNM” este tratată ca nedeductibilă definitiv, reversările ulterioare ale acestei porțiuni trebuie, în logica art. 20 lit. z¹⁷, să fie venit neimpozabil, ceea ce consolidează tratamentul permanent nedeductibil al pierderii;
- dacă, dimpotrivă, porțiunea „IFRS 9 > BNM” este tratată ca diferență temporară și devine deductibilă la trecerea la art. 31 alin. (3), reversările aferente părții deduse devin venit impozabil (art. 18 f¹/f²), iar simetria fiscală este restabilită.

În opinia noastră, a considera aceste diferențe istorice ca definitiv nedeductibile rupe această simetrie și transformă o diferență temporară IFRS (în sens IAS 12) într-una permanentă, fără un temei explicit în textul Codului.

5. Considerații privind principiile din Titlul I al Codului

Interpretarea actuală ridică și anumite probleme în raport cu principiile generale din Titlul I:

- **Echitatea fiscală (art. 6 alin. (8) lit. c))** – două OCN cu aceeași pierdere de credit (1.000.000 MDL) nu ar trebui să ajungă, numai prin modul de interpretare al trecerii la IFRS 9, la tratamente fiscale radical diferite (deducere de 100% vs. 75%);
- **Neutralitatea impunerii (art. 6 alin. (8) lit. a))** – regimul IFRS 9 ar trebui să fie neutru în raport cu momentul trecerii, evitând penalizarea celor care au recunoscut la timp active/datorii privind impozitul amânat în IFRS;
- **Interpretarea îndoielilor în favoarea contribuabilului (art. 11 alin. (1))** – în fața unui text care permite atât o interpretare „temporară” (cu mecanisme de trecere), cât și una „permanentă” (diferențe pierdute), considerăm că interpretarea ar trebui să fie cea care nu creează, fără o normă clară, o pierdere fiscală definitivă asupra unei pierderi economice reale.

6. Solicitări

Având în vedere cele expuse, vă rugăm respectuos:

1. Să reconsiderați calificarea diferențelor dintre provizioanele IFRS 9 și cele admise fiscal până la 31.12.2024 ca **diferențe temporare**, în sens IAS 12 și al art. 31 alin. (3) coroborat cu art. 44 alin. (7)–(8), și să confirmați că „**stocul**” de ECL IFRS 9 nededus la **01.01.2025 (diferența IFRS 9 > BNM existentă la această dată)** este admis la deducere în scopuri fiscale, în baza art. 31 alin. (3), fie:
 - **integral** în anul 2025, sau
 - **eșalonat** pe un număr limitat de ani, conform unui mecanism stabilit de MF/SFS (analog art. 44 alin. (8) privind schimbarea metodei de evidență).
2. Să indicați, eventual printr-o clarificare generală (în Baza Generalizată a Practicii Fiscale sau printr-o circulară metodologică):
 - dacă MF/SFS acceptă:
 - ✓ recunoașterea integrală în anul 2025 a acestui „stoc” de ECL IFRS 9 nededus la 01.01.2025, sau

Document semnat electronic. Pentru verificarea semnăturii a se accesa: <https://msign.gov.md>

- ✓ recunoașterea sa eșalonată pe un număr limitat de ani;
- rândurile concrete din Declarația VEN12 (Anexa 1D/2D) care ar trebui utilizate pentru:
 - ✓ introducerea în baza fiscală a stocului istoric de trecere la IFRS 9 (diferențe IFRS 9 vs. BNM), respectiv
 - ✓ recapturarea eventualelor deduceri în exces față de IFRS 9 (diferențe de tip exemplul B).
- 3. Să clarificați, în mod particular pentru Situația 3 descrisă în scrisoarea noastră inițială (IFRS în contabilitate, SNC/CNPF ca bază fiscală până la 2024):
 - dacă trecerea în 2025, în scopuri fiscale, de la baza SNC/CNPF la baza IFRS 9 este considerată **schimbare a metodei de evidență** în sensul art. 44 alin. (7)–(8);
 - dacă, în consecință, MF/SFS recomandă:
 - ✓ distribuirea pe 3 ani a eventualului excedent de venit impozabil rezultat exclusiv din schimbarea metodei, sau
 - ✓ având în vedere natura temporară a diferențelor și simetria cu impozitul amânat, poate accepta recunoașterea integrală în 2025, pentru simplificare și pentru alinierea tratamentului fiscal la pierderea economică efectivă.
- 4. Să evaluați oportunitatea publicării unei clarificări generale privind:
 - tratamentul fiscal al diferențelor de trecere la IFRS 9 pentru OCN (inclusiv deductibilitatea stocului de ECL IFRS 9 nededus la 01.01.2025);
 - modul de completare a rândurilor relevante din VEN12 (03017, 02019 etc.) în contextul modificărilor art. 31 și 44.

Vă rog să o considerați pe Veronica Sirețeanu, directoare adjunctă, în calitate de persoană de contact din partea AmCham Moldova (veronicasireteanu@amcham.md) pentru ulterioară interacțiune la acest subiect. Cu această ocazie, AmCham Moldova apreciază deschiderea Ministerului Finanțelor și a Serviciului Fiscal de Stat, exprimându-ne **disponibilitatea pentru detalierea comentariilor și propunerilor adresate în cazul unei ședințe dedicate.**

Cu respect,

Mila Malairău
Director Executiv

A.P. „Camera de Comerț Americană din Moldova”